„Danskeren,"

et halvugentlig Nyheds- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika,

udgivet af

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,

Blair, Nebr.

„Danskeren" udkommer hver Onsdag og Lørdag.

Pris pr. Aargang i De Forenede Stater $1.50; til Udlandet $2.00.

Bladet betales i Forskud. Bestilling, Betaling, Adresseforandring og alt andet angaaende Bladet adresseres:

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,

Blair, Nebr.

Redaktør: Harald Jensen.

Entered at the Post Office at Blair, Nebr., as second-class matter.

Advertising Rates made known upon application.

„Danskeren"

bliver sendt til Subskribenter, indtil udtrykkelig Opsigelse modtages af Udgiverne og al Gæld er betalt, i Overensstemmelse med De Forenede Staters Postlove.

Naar Læserne henvender sig til Folk, der averterer i Bladet, enten for at købe hos dem eller for at faa Oplysninger om det averterede, bedes de altid omtale, at de saa Annoncementet i dette Blad. Det vil være til gensidig Nytte.

Tyge Brahe.

(I Anledning af 300-Aarsdagen af hans Død d. 24. Oktober 1601).

De samme Stjerner gaar i Nat
den gyldne Gang paa Himlens Hvalv,
for hvilke du fra Nat til Nat
i stille Forster-Andagt stjalv.
De samme Lys, hvis Plads du fandt
og i din Himmelglobus stak
og maalte med din Murkvadrant
og aftvang tavse, sikre Svar.

Se Kassiopeja glimrer frem,
hvor først din nye Stjerne stød
af Evighedens Modergem
og ud i hvide Flammer brød.
Der læser vi endnu dit Navn,
der tændes skal maaske en Gang
igen den samme Stjernebavn
og atter synge Lysets Sang.

Den samme Sol, som denne Dag
sin vante Vej paa Himlen gaar,
har fulgt du fra dit Kuppeltag
og forstet gennem tyve Aar.
Den samme Maane har du set
og tegnet Banen, den her haft,
og fulgt hver mørkesvøbt Planet
og set Kometens Klodekraft.

Som Konge paa Uranienborg
du valgte Natten til dit Bo
og sænked al din egen Sorg
i Evighedens dybe Bo.
Du grov paa Hven din Skansevold
højt over Jordens Dis og Dunst —
de blanke Stjerner blev dit Skjold,
som værner evigt om din Kunst.

Vel sank din Stjerneborg i Grus,
din Stolthed dig af Landet drev,
men Himlen gav dig Ly og Hus,
og Stjerner skrev dit Kongebrev.
Du gransked Evighedens Sprog,
men uden vore slebne Glar.
Du læste samme gyldne Bog
og fandt de første sikre Svar.

Dit Støv er lagt i fremmed Jord,
men Rust fortærer ej dit Ry,
der ridset har sit gyldne Spor
igennem Tidens Taagesky.
Hver Nat paa Himlens fjerne Rand
mod Evighedens Gaader vendt
staar for dit lille Fædreland
dit Navn som Morgenstjerne tændt.

(Sophus Michaelis
i „Illust. Tidende".)

Forlang aldrig andet af et Barn, end hvad det kan udføre. Arbejde, som overstiger et Menneskes Kræfter, gør det mismodigt og sløvt, samt lærer det Overfladisthed.

(P. H. Ritter).

* * *

Lov aldrig et Barn noget, uden at opfylde Løftet, og det enten du lover det Kager eller Hug. Skaf dig for enhver Pris Lydighed; ulydige Børn er ulykkelige Børn. (Spurgeon).

* * *

En god Opdragelse er den bedste Arv, Forældre kan give deres Børn.

* * *

Mange Forældre og Opdragere har den Vane at tale dadlende og nedsættende om deres Børn for fremmede Folks Øren; det er næsten endnu farligere end at trække de smaa frem og rose dem for Folk. Naar Ærgerrigheden nedbrydes, kommer der gerne Ulyst til alt i Stedet.

(Rosegger).

Danmarksbrev
til
„Danskeren."
Fortsættelse om anden Dags Bethesdamødet.

Af cand. theol. J. Stolt.

Hvad skal der gøres for at faa Kærlighedsgerningerne frem? Der trænges til en blid tjenende Haand. Man har ondt ved at faa Arbejdet frem i Orden. Vi behøver ingen nye Foreninger; vi har Stefansforeningen, der ikke hører til nogen bestemt kirkelig Retning, men har optaget den Gerning, som andre har ladet ligge. Enhver kan fra denne Forening faa Raad og Vejledning. Den udfører ligesom Diakon og Degn, som jo betyder Kirketjenere, netop dette Arbejde, at være Kirkens Tjener.

Taleren sluttede med at give følgende Sætninger som Fingerpeg:

1. Til de rette Kærlighedsgerninger hører først og fremmest at vogte sit Kald med Troskab mod Gud, sig selv og Næsten.

2. Menneskelivets særlig frelsende Opgave ved Naademidler og Menighedsliv.

3. Øjeblikket kræver en øjeblikkelig tjenende Gerning til at fremme denne Sag.

Pastor Kaar sluttede med et Ord af Mesteren: I ere Jordens Salt. Derefter talte Prof. Vestergaard:

Vi behøver ikke at befatte os med den enkeltes Pligt om at øve Kærlighed. Jesu Ord: Giver den, der beder dig, og vend dig ikke fra den, som vil laane af dig. Men den enkeltes Godgørenhed vil, naar man ser paa den store Nød, som findes, kun faa et midlertidigt Præg. Enhver føle og gøre sin Gerning. Vi er tilbøjelige til at lægge alt paa Præstens Skuldre og mange fristes til at pumpe Præsterne, der som Regel er daarlige Menneskekendere (Munterhed). Ingen vil som Præsten faa Tid til at opildne sine Sognebørn; men skal han være ene om Arbejde, er det svært at forstaa, at han ikke skulde køre træt.

Tillige, naar Præsten, paa hvem det hele har hvilet, flytter, har vi saa ikke sørgelige Eksempler paa, at det hele falder sammen. Men er det baaret af Lægfolk med Præster som Leder, er det langt solidere, og de mange Ruiner, som saa ofte bliver Resultatet, kan blive undgaaet ved en saadan Ordning.

Tillige er et saadant Arbejde til Velsignelse for dem, som udfører det: De enkelte Menigheder bliver mere en Hjælp i det store Kirkelegeme. Vi maa tænke paa det sociale Arbejde i den hele Kirke, det er „om man vil, et Stykke Kirkepolitik vokset fra inden af. Kommer Uvejret, er det godt, om der staar en fast og solid Krads, villig og stærk. Lad ikke dette være rent idealt, men ogsaa være og blive realt. Guds Kraft fuldkommes jo i Svaghed. Lad os ikke vente, til alle kommer med, men tage Arbejdet op, og vi skulle høste en god, knuget og skudtet Maade. — — — —

Derefter fik Pastor Clausen Ordet. Han gjorde opmærksom paa to Punkter, som man i sin Bibellæsning maa have Øjnene aabne for.

Først, at Gud lod forkynde Fred, og for det andet, at Jesus gik omkring og gjorde vel. Man er tilbøjelig til at overse det sidste — tillægger det mindre Betydning, skønt Kristus var i højeste Betydning Velgøreren. Ogsaa her maa Menigheden følge ham efter. Disse to Sider gaar da ogsaa Haand i Haand i Apostelkirken, nemlig at tale og at tjene. Saa ogsaa i Reformationstiden. Paa det store Fælesmøde i Lund fremkom blandt andre Oplysninger ogsaa denne: At Luther i Aaret 1520 havde skrevet en Forordning for Fattigpleje til Menigheden i Wittenberg, og den blev gennemført saaledes, at Byen blev inddelt i fire Distrikter, saa at alle kunde blive hjulpne. Planen arbejdede udmærket. Altsaa er Menighedsplejen god Latin. Menighedsplejen er gaaet over i den borgerlige Ordning, men naar den forsømmes der, er det Menighedens Pligt til enhver Tid at tage Initiativet. Verden producerer altid mer og mer Nød. Men Kirken er ogsaa den, som maa producere mer og mer Kærlighed. I Tyskland har man Organisationer, og i Amerika er man endog naaet saa vidt paa dette Omraade, at Erfaringen har fremhjulpen en hel Videnskab (Science of Philanthrophy). Lad os komme sammen til Organisation.

Lawaetz: Det er en Sag, som har været forsømt ved Siden af Forkyndelsen. Hvad er Skylden! Den store Masse tænker som saa: Staten giver jo Alderdomsunderstøttelse og Fattighjælp, hvad mere tiltrænges saa?

Men man tager ikke i Betragtning, at Staten kan ikke give den kristelige Kærlighed. — Det er vanskelig for en Præst at være praktisk i Følge hele sin Opdragelse. (Munterhed). Vi maa derfor have fri Menighedsraad inddelt i Distrikter. Vi har det paa Refsnæs, og det arbejder godt. Der ligger for os Danske en Tilbageholdenhed, overfor hvad vi ikke tro os kaldede til; men som Regel bliver denne Tilbageholdenhed bare en Sove- og Dovnepude for os. De katolske arbejder i protestantisk Lande med Ihærdighed for at vinde Proselyter ved Kærlighedsgerninger, men de forsømmer i høj Grad samme i de rene katolske Lande. Københavnerne er et gavmildt Folk; men pas paa at faa denne Gavmildhed vel anvendt, og det opnaas kun gennem en omhyggelig Organisation.

Grosserer Plum: Vor Kærlighed vil ikke blive kold, dersom den er ægte; givet for Frelserens Skyld og til ham. Naar en god Sag faa pludselig affalder, er det Tegn paa, at Kærligheden er ægte — kun Begejstring. Husk paa Ordet: Uden mig kunne I intet gøre.

Pastor Hoffmeyer: Oldkirken havde og maatte have et andet Syn paa denne Sag end vi, fordi den var Frikirke i en hedensk Stat. Den bevidste Kærlighed fordrer, dog uden at blive katolsk, to Ting:

Først ønsker den Løn, ellers dør den bort. Og den vil faa den. Den Indre Mission, som den er kommen frem i Tyskland ved Wichern har indset, at den er til for at bygge Kirker, og for at være en hel Indre Mission og bygge Folkeslagenes Kirker, maa den være baade Ord- og Gerning-Mission. Pas paa, at vi ikke lægger for megen Eftertryk paa Ordet alene, eller paa Gerningen alene, men lad dem følges ad. Indre Mission er kun et Udtryk for, at det almindelige Præstedømme vaagner til Bevidsthed. Dette er det andet. Lad os faa Korrespondancer mellem Menighederne paa det Omraade.

Nyborg takkede for de venlige, opdragende Bemærkninger om Præsterne, men tog det i den Mening: at hvo der elsker sin Søn, tugter ham. (Munterhed). Nyborg var sikker paa, at det samme Forhold vilde blive gjort gældende overfor Lægfolket. (Munterhed).

Dreier pegede paa, at der var ogsaa en Opgave for os at løse ved at behandle Forholdet mellem Arbejderne og Arbejdsgiverne. Husk Ordet — i Praksis vel at mærke — Elsk din Næste som dig selv.

Gmd. Clausen: Et godt Træ maa bære gode Frugter. Kun de aandelige kan tale om aandelige Ting.

Pastor Schak: Naar der er sagt, at det gælder at faa Lægfolket frem, saa vil jeg nu tale om at faa Lægmanden frem. Af de faa, som hjælper os i denne Gerning, er de ni Tiendedele Kvinder. Jeg vil alvorlig sige til Lægmændene, — ja, de ere maaske ikke til Stede — men saa til Kvinderne: Naar I kommer hjem, skal I se bedrøvede ud, og naar saa eders Mand eller Fader spørger: „Hvad er der i Vejen?" da svar: „Jeg er bedrøvet over, at du er doven."

Hvorfor kan ikke en Gehejme- eller Etatsraad — eller en Grosserer eller Officer gaa med sin Kone paa Kvisten og engang med egne Øjne se og tale med dem, som er i Nød. Maa jeg blot spørge: hvorfor er I Lægmænd saa doven?"

Pastor Kaar afsluttede Forhandlingen ved at minde os om, at nu gælder det om at blive tro mod det hørte og arbejde i Fællesskab, da vilde vi naa frem til Enighed og Velsignelse.

Om Aftenen holdt Pastor Vilh. Sørensen et Foredrag, som var en Overskigt over den protestantiske Mission, og lagde os paa Sinde, særlig i Danmark, at vi maatte, som Nordmændene, se at faa Missionen „bunden til vort Hjerte." Det fattige Norge kunde give baade Mænd og Midler, og Herren velsignede Nordmændene. Vi maa lægge vor Nations Kraft og Evner i Vægtskaalen paa dette Omraade; thi dette er Herrens Befaling og Skriftens Lære, at Menneskeslægten er af et Blod og købt ved Jesu Blod; derfor skal Evangeliet forkyndes.

Min lille Pige.

Der drømmer et tankefuldt Smil om
bin Mund
min søde, dejlige lille,
imens jeg fortæller dig Eventyr,
og du sidder lyttende — stille.

Din Barnehaand hviler i min saa
trygt,
dine Tanker er alle mine —
det er, som usynlig en Bro er bygt
fra min Sjæl til din Sjæl, den fine.

Maatte jeg dog have Lykke til,
— saavel som min Billie er rede, —
kun gode Frøkorn at plante deri
og varsomt om Spirerne frede!

Du ser mig i Øjet saa troende, nydt,
at jeg føler mit Ansvar det tunge.
Maatte aldrig min Lærdom røve din
Sjæl
dens Renhed, min elskede Unge!

Wilhelmine Zahle.

Videnskaben og Afholdssagen.

Blandt Københavns Kommunelæger har Hr. Mich. Larsen gjort sig bekendt som ivrig Vegetarianer og Afholdsmand. Ved som Kommunelæge paa Nørrebro at komme omkring i mange fattige, af Drik ødelagte Hjem og derved faa et stærkt Indtryk af Brændevinens fordærvelige Virkninger, følte han sig greben af Ønsket om at give et godt Eksempel ved aldeles at afholde sig fra Nydelsen af Spiritus, og han er senere bleven en stærk Forkæmper baade for Afholdenhed fra Alkohol og Tobak og for udelukkende Benyttelse af Plantekost. En Gang i Sommer holdt Kommunelæge Larsen ved Afholdsfamundets Aarsmøde i Næstved det Foredrag, som gengives nedenstaaende.

I.

Højstærede Forsamling!

Der er bleven mig overdraget det Hædershverv at holde et lille Foredrag som Indledning til en mulig Diskussion, og Emnet: „Videnskaben og Afholdssagen" har da forekommet mig det mest tiltrækkende.

Uden at møde Modsigelse er det nu muligt at kunne fastslaa, at Forholdet mellem disse to er af den mest tilfredsstillende Art; det kan ikke være hjerteligere. Men det har jo ikke altid været saaledes. Den der for henved 50 Aar siden havde holdt et Foredrag over samme Emne, vilde umulig have kunnet føle Glæde ved dette Forholds Karakter, thi det var snarest fjendtligt. Videnskaben anerkendte da aldeles ikke Totalafholdets Berettigelse; dens Ideal var Maadeholdet. Men med fuldt berettiget Stolthed kan Afholdssagen nu hævde, at Videnskaben i de forløbne 50 Aar har maattet forandre Standpunkt og give den fuldstændig Ret.

Hvorledes gaar dette nu til, kunde der med rette spørges. Videnskaben er jo ret med Sandheden, hvor kan da Maadeholdet, som for 50 Aar siden var Sandhed, være blevet til Usandhed nu? Sagen er den, at Begrebsbestemmelsen af Videnskaben som Sandhed slaar ikke til. Videnskaben er ikke Sandheden selv, den er den evige hensynsløse Stræben efter Sandheden, hvilket efter en berømt Filosofs Udsagn er bedre end Sandheden selv, i alt Fald passer det bedre for Mennesket. Og dertil kommer, at hver Gang den moderne Videnskab begynder at sysselsætte sig med et eller andet Emne, viser det sig, at den først maa erklære, at vi i Grunden intet ved om den Ting; og det var da altsaa just ikke Videnskaben, der den Gang udtalte, at Maadeholdet var Sandhed, men Videnskabsmændene, og det gør en stor Forskel.

Afholdssagen er et af de bedste Eksempler i Verdenshistorien paa, at en stor Idé, der fødes i Folkedybet, instinktmæssig bærer Sandheden i sig. Hvem er dens Ophavsmand? Ingen ved det. Af sig selv gror den paa een Gang op i flere Lande, og til Trods for sin tilsnigende Absurditet, uagtet Videnskabsmændene lyser den i Band, overvinder den spæde Spire alle Hindringer og skyder op i Lyset som en Plante, der har fundet sin rette Jordbund.

Efter at Maadeholdssagen i Fyrrerne havde gjort saa storartet Fiasko, var det, at Afholdssagen stod frem som en „Fortvivlelsens Selvhjælp".

I hvor høj Grad Totalafhold var stik imod saavel Videnskabsmænd som den almindelige Mening, er lidt svært for os at fatte, der er blevne vante til den. Men intet kan jo i den Retning være mere talende, end at Englænderen Robert Warner i 1840 ikke kunde blive optagen i et Livsforsikringsselskab til almindelig Præmie, fordi han var totalafholdende; i den Grad troede man fuldt og fast paa, at man forlængede sit Liv og styrkede sig ved at nyde Spiritus maadeholdent. Men intet er saa galt, at det dog er godt for noget, og denne Hændelse gav jo Anledning til, at R. Warner stiftede det første Livsforsikringsselskab for totalafholdende, der senere ved tillige at optage Maadeholdsdrikkere gav Anledning til den sammenlignende Statistik, der er bleven Kronen paa Værket og en Gang for alle har afgjort Afholdssagens teoretiske Sejr. Hvor rigtigt Folkeinstinktet var, ses blandt andet deraf, at selv en tilsyneladende saa rigoristisk Fordring som den, Good Templarerne opstillede, at der ikke maatte nydes nogen som helst gæret Drik, ikke engang tyndt Øl, har Videnskaben maattet anerkende som principielt rigtig.

Det er et ophøjet Skuespil for os at se tilbage paa disse Mænd og Kvinder, der uden selv at have været blandt Drikkesygens Ofre, opfyldte af den reneste Menneskekærlighed gav Afkald paa maadeholden Brug af Spiritus, som al Verden anså ikke blot for Kilden til nogle af Livets bedste Nydelser, men ogsaa for absolut nødvendig til fuldkommen Sundhed.

En saadan Begejstringens Bedrift kunde umuligt være bleven fortsat, hvis den ikke havde faaet Videnskabens Støtte. Videnskaben gjorde ikke hines Bedrift mindre, men den muliggjorde, at Afholdssagen kunde vinde Fremgang til alle, naar Folk fik Øjnene op for, at ikke blot udsatte de ikke deres Helbred ved at ophøre med Brug af Spiritus, men de indkasserede tværtimod som Gevinst: Sundhed, Lykke og Økonomisk Velvære.

Antallet af de Videnskabsmænd, der har fremmet Kundskaben til Alkoholen, er overordentligt stort. Som der staar i Universitetskantaten: „hvem kan nævne, hvem kan mindes alle". Kun 3 vil jeg nævne her, hvis Navne vil huskes længst, da deres Alkoholstudier har været særligt epokegørende, det er Svensteren Magnus Huss, Englænderen Benjamin W. Richardson og Tysteren Kräpelin.

Det var i 1849, at Huss skrev sit Værk om den kroniske Alkoholisme. Han er Ophavsmand til Ordet „Alkoholisme" og han gav for første Gang en samlet tydelig Beskrivelse af Sygdommen. Senere Alkoholsforskninger har vist, at Sygdommen har endnu langt større Udstrækning end Huss havde troet, og der gaar ikke noget Aar, hvor ikke nye Domæner føjes til Alkoholismens uhyre Rige.

Dr. Richardsons første Værk om Alkohol er fra 1867. Han kalder den ved dens rette Navn „Gift" og viser, hvorledes alt levende saavel Planter som Dyr hemmes i sin Virksomhed eller dræbes ved Alkohol.

I Slutningen af det nys forløbne Aarhundrede er det, at Professor Kräpelin i Heidelberg offentliggør Virkningen af sine sindrige psyko fysiologiske Forsøg over meget smaa Doser af Alkohol. Han viser, hvorledes disse lammer Nervesystemet mer eller mindre, især de Dele, der er Sædet for det højere aandelige Liv.

Herved kuldkastes da den sidste Rest af Maadeholds-Teorierne; der vises, at i alt Fald for den farligste af de Nervegifte, det civiliserede Liv daglig tilfører os, eksisterer der ikke, videnskabelig set, noget, der kan kaldes Maadehold; thi „at holde Maade" vil sige at holde sig inden for en Grænse, men det er netop det, Videnskaben har paa vist, at der ingen naturlig Grænse er, al Brug af Alkohol som Nydelsesmiddel er Misbrug.

Jule-Litteratur.

Almanakker.

Den indre Missions og andre Almanakker haves hvert Aar. Priser fra 20c.—50c. Bestillinger modtages.

Beck, Vilh.

En lille Julegave for 1901 og tidligere Udgaver. Hæftet 20c.
(Pastor Becks sidste Julegave burde ejes af alle danske Familier i Amerika.)

Erindringer fra mit Liv Indbunden $1.00.

Bergh, J. A.

I sidste Øjeblik og 20 andre Fortællinger, deriblandt „Den lille Pige med Svovlstikkerne, „En Juleaften i Sumatras Urskove" og „Barnets Julehistorie". 153 tospaltede Sider. I Shirtingsbind 50c.

Underfuld Bønhørelse. Nogle Eksempler fra Livet. 64 Sider. I Shirtingsbind 35c.

Indhold: Den aabne Bibel. — En brændende Stad. — Bønnens Sejrskraft. — Gud hørte hans Bøn. — Den døende Tambur og hans Bøn. — Luthers Bøn i Worms — Hvorledes Gud hører Bønner — Barnlig Bøn og underlig Bønhørelse. — Bønhørelse. — En Bønnens Mand. — Margrethes Bøn. — Rig Bønhørelse. — Gud gør endnu Undere. — Augustin. — Et uventet Besøg. — Lincolns Tro. — En Bønhørelse. — Den bedste Ven. — Stefano. — Eksempel og Bøn. — Gud hører Bønner.

I ledige Stunder. Fortællinger for gamle og unge. Ny og forøget Udgave. 267 Sider. I Shirtingsbind 85c. Med Guldsnit $1.15.

Bethlehemitterne.

En lille Bog paa 48 Sider, som særlig er passende at læse ved Juletid. I smukt Omslag 5c, 12 for 50c eller 100 for $3.00.

Billeder af Hverdagslivet.

Skizzer af Elvin. I Omslag 5c.

Billeder.

Farvelitografi af Prof. Dorphs Maleri: Kristus hos Martha og Maria. (Det er fornødent.) Trykt i 16 Kulører. Størrelse 27½—19½. $1.50.

Den hellige Nadver. Olietryk. Størrelse 15¾—20. 50c.

Kristus og den synkende Peter. Olietryk. Størrelse 15¾—20. 50c.

Den gode Hyrde. Størrelse 16—20. 65c.

Luther. Størrelse 19—24. 25c.

Kristus for Pilatus. Størrelse 24—17. 25c.

Kristus paa Korset. Størrelse 24—17. 25c.

Raphaels Engle. I fint Farvetryk paa blaa Baggrund. Størrelse 6—4¼. Med skraa Sølvkant og runde Hjørner. Færdige til Ophængning. Pris pr. Stk. 10c.

De haves med følgende forskellige Bibelsprog i Sølvtryk: Jeg og mit Hus, vi ville tjene Herren. Frygt ikke, tro kun! Herren er min Hyrde, mig skal intet fatte. Jeg er med eder alle Dage indtil Verdens Ende. Vær i din Vej paa Herren og forlad dig paa ham.

Do. do. Størrelse 9—6¾. Pris pr. Stk. 15c.

De haves med samme Skriftsprog som ovenfor nævnte med Undtagelse af „Jeg og mit Hus" o. s. v.

Børnenes Julebog.

Børnenes Julebog 1901. En Samling af fortrinlige Børnefortællinger af Indremissionær O. Olsen. Med 8 Illustrationer. 50 Sider. I smukt Omslag 15c.

Indhold: Solstinsbarnet. — Bordbønnen (med Billede). — Og de takkede Gud for mig. — Børnene og Spurvene (med Billede). — Guldtop. — I Fare. — Naar Børnene ere alene (Billede). — Jens Peter. — En uforglemmelig Bedstemoder [med Billede]. — Nøjsomhed [med Billede]. — Liv med sit Lehetøj [med Billede]. — Juli [Billede].

Dagligt Brød.

Udvalgte Sprog af Guds Ord med et Salmevers til hver Dag i Aaret. Smukt indb. 35c.

Davids Salmer.

Efter den reviderede Oversættelse. Bekostet af det danske Bibelselskab. Smukt indb. med Guldsnit 10c.

Dejlige Sne.

Et skønt og gribende Digt med forklarende Indledning. 4 Sider. 2c Stykket, 12 for 10c., 100 for 60c.

Den Troendes Rejsepas

gennem Tiden ind i Evigheden. Smukt udstyret. Trykt paa hvidt Karton. 8½"—12½". Pris 10c., 12 for $1, 100 for $6.00.

En Kristens Indtægter og Udgifter.

Af J. de Liefde. I Omslag 10c., indb. 20c.

Ellen.

Den gyldne Fodspor. En kristelig Allegori. I Omslag 5c.

Edersheim, Dr. Mirjam Rosenbaum.

Mirjam Rosenbaum. En Fortælling fra jødiske Kredse. 120 Sider. I Omslag 25c.

Danish Luth. Publ. House,
BLAIR, NEBR.